Budapest területén működő ítélőtábla mellett eljáró
elsőfokú szolgálati bíróság
SZF.10/2023.

Az eljárás alá vont bíró az előtte folyamatban lévő perben elektronikus úton beszerezte a felperes ellen folyamatban lévő büntetőeljárás során keletkezett nyomozati iratokat. Az iratmegküldés során érkezett kétoldalas átirat nem tartalmazott adatot arról, hogy a gyanúsított iratbetekintési joga korlátozásra került, és arról sem, hogy a tanúk adatai zártan vannak kezelve. Ezzel szemben a dokumentumok közt fellelhető volt azon határozat, amelyben a gyanúsított iratmegismerési joga korlátozásra került, továbbá több tanú is kérte - jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozatban - az adatai zártan történő kezelését. Az eljárás alá vont bíró a büntetőügy iratainak átnézése nélkül, az összes iratnak felek képviselői részére elektronikus úton történő kiadására adott utasítást. Az adatvédelmi incidenst észlelve soron kívül végzésében tájékoztatta a jogi képviselőket az adatvédelmi incidensről, egyúttal felhívta őket a megküldött nyomozati irat és az abból kinyert személyes adatok haladéktalan törlésére, és a 10 fő azon tanú részére, akik adataik zártan történő kezelését kérték, postai úton soron kívüli tájékoztatást küldött a GDPR 34. cikke szerint. Két tanú a nyomozó hatóságnál kérte a személyes adataiknak illetéktelen személyek részére történt bírósági eljárásban megvalósult téves iratküldés kivizsgálását, két tanú pedig a bíróság elnökénél jelentett be panaszt, egy tanú pedig a büntetőeljárás során tett vallomását visszavonta.

A szolgálati bíróság a kezdeményező iratban foglaltakkal szemben kimondta, hogy a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény rendelkezései nem sérültek a hivatalból elrendelt bizonyítással. A beszerzett iratok kezelése körében azonban arra a következtetésre jutott, hogy az eljárás alá vont bíró azon magatartásával, hogy az előtte folyamatban lévő polgári perben általa beszerzett büntetőügy iratait - az irányadó jogszabályi rendelkezések figyelmen kívül hagyásával - teljes terjedelemben anélkül továbbította a felek képviseletét ellátó jogi képviselők részére, hogy azt előzetesen átnézte volna, és ezzel hozzájárult ahhoz, hogy a felperes olyan adatokat ismerjen meg, amelyekre nem volt jogosult, megszegte a szolgálati viszonyával összefüggő kötelezettségeit. A kötelezettségszegés alól sem az iratok nagy terjedelme, sem pedig az nem mentesíti, hogy az iratokat megküldő nyomozóhatóság azokat nem látta el - a vádlott iratbetekintési jogának korlátozására, illetve egyes tanúk adatainak zártan történő kezelésére vonatkozó - külön tájékoztatással. Ez legfeljebb enyhítő körülményként értékelhető.

Ezen bírói magatartás kimeríti a Bjt. 105. § a.) pontja szerinti fegyelmi vétség fogalmát, ezért a szolgálati bíróság az eljárás alá vont bírót a Bjt. 123. § (1) bekezdés b.) pontja szerint vétkesnek mondta ki, és vele szemben feddés fegyelmi büntetést szabott ki. Enyhítő körülményként értékelte a bíróság az eljárás alá vont bíró több mint 10 éves - fegyelmi büntetés és figyelmeztetés nélküli - munkavégzését, azt, hogy a részéről a szándékosság fel sem merült, hogy az adatvédelmi incidens észlelését követően azonnal megfelelően intézkedett, azt, hogy az érintett közel 10 tanúból csak ketten éltek kártérítési igényt is felvető panasszal, illetve, hogy az eljárás kezdeményezője maga sem kérte súlyosabb büntetés kiszabását. Súlyosító körülményként értékelte a szolgálati bíróság, hogy a cselekmény folytán a felperes, mint a büntetőeljárás alanya jogosulatlanul jutott olyan adatokhoz, amelyekhez nem lett volna hozzáférése.

2023. október 13.